

BETÆNKNING

Afgivet af Anlægs- og Miljøudvalget

Vedrørende

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges i forbindelse med det igangværende arbejde med tilvejebringelse af lovgivning, der regulerer handel med fast ejendom at iværksætte en undersøgelse af fordele og ulemper ved at indføre et lovpligtigt krav om, der skal udfærdiges en tilstandsrapport ved handlen med fast ejendom samt et lovpligtigt krav om energimærkning af ejendomme. Undersøgelsen skal desuden klarlægge forsikringsbranchens krav til medvirken i en ordning om ejerskifteforsikring.

(Medlem af Inatsisartut Justus Hansen, Demokraatit)

Afgivet til forslagens 2. behandling

Udvalget har under behandlingen bestået af:

Inatsisartutmedlem Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit, formand

Inatsisartutmedlem Justus Hansen, Demokraaterne, næstformand

Inatsisartutmedlem Storm Ludvigsen, Inuit Ataqatigiit

Inatsisartutmedlem Knud Fleischer, Kattuseqatigiit Partiat

Inatsisartutmedlem Malik Berthelsen, Siumut

Inatsisartutmedlem Anders Olsen, Siumut

Inatsisartutmedlem Kim Kielsen, Siumut

Udvalget har efter 1. behandlingen den 3. maj 2012 under FM2012 gennemgået forslaget og udvalget fremlægger hermed sit bidrag til en kvalificering af Inatsisartuts beslutningsgrundlag.

Forslagets indhold og formål

Forslagsstiller ønsker med forslaget, at Naalakkersuisut tilvejebringer en undersøgelse af fordele og ulemper ved indførelse af et lovpligtigt krav om udfærdigelse af tilstandsrapporter samt et lovpligtigt krav om energimærkning i forbindelse med handel med fast ejendom. Undersøgelsen

skal ligeledes afdække om forsikringsbranchen vil medvirke til en ordning om ejerskifteforsikring samt deres krav til en eventuelt medvirken.

1. behandling af forslaget i Inatsisartut

Der var generelt bred opbakning til forslaget under behandlingen i Inatsisartut, idet partierne fandt det positivt, at det undersøges, om der kan udarbejdes regler ved handel med fast ejendom, der giver køber en bedre retstilstand end med de gældende regler. Der var bred enighed om, at forslaget skulle henvises til udvalgsbehandling bl.a. med henblik på at udvalget skulle drøfte, om reglerne kan udfærdiges således, at ordningen bliver frivillig for køber og/eller sælger.

Udvalgets behandling af forslaget

Spørgsmål

Udvalget har som led i udvalgsbehandlingen stillet en række spørgsmål til Naalakkersuisoq for Boliger, Infrastruktur og Trafik. Spørgsmål og svar er vedlagt nærværende betænkning som **bilag 1**. Udvalgets spørgsmål og svar indeholder fortolknings- og forståelsesbidrag til forslaget.

Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom

På baggrund af et stigende antal af sager om mangler i handel med fast ejendom vedtog Folketinget i 1995 Lov om Forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom mv.

Ifølge de danske regler er sælger fritaget fra sit 20-årige erstatningsansvar, hvis køber inden aftalens indgåelse har modtaget en tilstandsrapport af sælger samt et tilbud om ejerskifteforsikring og et tilbud om, at sælger betaler halvdelen af forsikringspræmien.

Det er dermed op til sælger at beslutte om han/hun ønsker, at der udarbejdes en tilstandsrapport. Såfremt sælger opfylder overfornævnte betingelser og køber fravælger en ejerskifteforsikring vil sælger alligevel blive fritaget for det 20-årige erstatningsansvar.

Forhold der skal afdækkes i undersøgelsen

Overfornævnte regler om tilstandsrapporter og ejerskifteforsikring gælder ikke for Grønland. Udvalget finder det imidlertid meget vigtigt, at det klarlægges i undersøgelsen, om de danske regler vil kunne indføres i Grønland. Udvalget mener dermed, at undersøgelse skal forholde sig til, om de danske regler skal sættes i kraft ved kongelig anordning i Grønland, eller om det er nødvendigt, at Grønland tilvejebringer sin egen lovgivning på området.

Udvalget vil ikke gå nærmere ind i en vurdering af, hvilke fordele og ulemper, der er ved et lovpligtigt krav om tilstandsrapporter og energimærkning, idet formålet med forslaget netop er at

afdække dette. Udvalget vil dog i de følgende afsnit beskæftige sig nærmere med nogle af de problemstillinger og forhold, som udvalget finder, at Naalakkersuisuts undersøgelse som minimum skal omfatte.

For det første skal undersøgelsen naturligvis klarlægge, hvor stort omfanget af handel med fast ejendom er, og om omfanget kan stå mål med de administrative og økonomiske ressourcer en iværksættelse af den omhandlende lovgivning kan medføre.

Undersøgelse skal dernæst klarlægge, hvilke forskellige ordninger, der kan blive aktuelle ved udarbejdelse af lovgivning om tilstandsrapporter og lovpligtig energimærkning i forbindelse med fast ejendom. Her tænkes særligt på, om det skal være lovpligtigt, at sælger i forbindelse med handel med fast ejendom skal udfærdige en tilstandsrapport og sørge for energimærkning, eller om der kan være fordele ved, at ordningen gøres frivillig.

I den sammenhæng skal det også indgå i vurderingen, at der rundt om i landet står faldefærdige huse, hvor en udarbejdelse af tilstandsrapporter vil medføre unødige ekstra omkostninger ved handlen, der ikke står i rimeligt forhold til ejendommens værdi. Forslagsstiller nævnte under behandlingen i Inatsisartut, at det kunne være en ide at indføre regler om en bagatelgrænse, således at handler med ejendomme, der er vurderet til under en bestemt værdi, undtages fra kravet om udarbejdelse af tilstandsrapporter ved handel med fast ejendom. Udvalget finder ligeledes at fordele og ulemper ved denne mulighed skal indgå i undersøgelsen.

Udvalget har som led i udvalgsbehandlingen bl.a. anmodet Naalakkersuisut om at redegøre for, hvorvidt køber ved indførelsen af lovpligtigt krav om tilstandsrapporter og energimærkning kan få forringet sin retsstilling i forhold til gældende regler - særligt, hvis køber fravælger, at der udarbejdes en tilstandsrapport eller ikke ønsker at tegne en ejerskifteforsikring. Udvalget har i det store og hele taget Naalakkersuisuts besvarelse til efterretning.

Udvalget har særligt bemærket Naalakkersuisuts tilkendegivelse om, at det er for tidligt at udtale sig om køber og sælgers retsstilling ved en eventuelt iværksættelse af den omhandlende lovgivning, da undersøgelse netop skal klarlægge dette. Det skal hertil bemærkes, at udvalget finder det glædeligt, at Naalakkersuisuts undersøgelse også vil klarlægge køber og sælgers retsstilling ved en evt. iværksættelse af den omhandlende lovgivning.

Udvalget har endelig noteret sig Naalakkersuisuts bemærkninger mht. de udfordringer der vil være ved indførelse af en ejerskifteforsikringsordning i Grønland samt krav om energimærkning. Udvalget ser frem til undersøgelsens resultater vedrørende disse udfordringer.

Udvalget forventer i den forbindelse, at undersøgelsen også forholder sig til, hvilke fordele og ulemper der kan være ved en ordning om lovpligtigt krav om tilstandsrapporter, hvis der ikke findes en ordning om ejerskifteforsikring.

Tilstandsrapportens indhold

Naalakkersuisuts undersøgelse skal naturligvis også forholde sig til, hvilke krav der skal stilles til indholdet af en tilstandsrapport.

Ved udarbejdelse af tilstandsrapporter i Danmark gennemgår den bygningssagkyndige ved sit eftersyn bygningens bestanddele indvendigt og udvendigt og bedømmer herunder bygningens stand sammenlignet med tilsvarende bygninger på samme alder. Derudover skal rapporten fra 1. maj 2012 indeholde følgende:

- Vurdering af tagets restlevetid. Den bygningssagkyndige skal angive restlevetiden for den del af taget som har den korteste restlevetid. Restlevetiden angives med 5 års intervaller for denne del af taget.
- Hustypebeskrivelse. Den bygningssagkyndige skal ud fra 20-25 hustyper angive, hvilken type det konkrete hus er, samt hvilke forhold en køber af den pågældende type hus særligt skal være opmærksom på.
- Elinstallationsrapport - denne skal udarbejdes af en autoriseret elinstallatør som ud fra stikprøver af ejendommens elinstallationer skal oplyse om der skulle være fejl eller mangler ved disse installationer.

Fra ca. 2014 vil en tilstandsrapport endvidere skulle indeholde oplysninger om den byggesagkyndiges vurdering af ejendommens "fugtforhold".

Undersøgelsen i forbindelse med nærværende forslag skal derfor ligeledes forholde sig til, hvilke krav, der skal stilles til indholdet af tilstandsrapporten, og om der skal gælde de samme specificerede og skrappe krav som i Danmark. Hertil skal udvalget bemærke, at forslagsstiller bl.a. nævner i sit beslutningsforslag, at tilstandsrapporten specifikt bør forholde sig til boligens fugtniveau set i lyset af de store problemer med skimmelsvamp, der er i Grønland. Undersøgelse bør derfor også klarlægge om et sådant krav til tilstandsrapporten bør gælde i Grønland.

F.s.v.a. tilstandsrapportens indhold skal udvalget i øvrigt bemærke, at køber med en tilstandsrapport selvfølgelig gives bedre mulighed for at bedømme en ejendoms kvalitet, men det er imidlertid ingen garanti for, ejendommen ikke indeholder fejl og mangler, som ikke er beskrevet i tilstandsrapporten. Desuden vil der være grænser for, hvad den bygningssagkyndige kan undersøge, f.eks. udfører den bygningssagkyndige ikke destruktive indgreb i ejendommen i forbindelse med udarbejdelsen af tilstandsrapporten.

Bygningssagkyndige

Et andet aspekt udvalget, mener Naalakkersuisut skal forholde sig til i undersøgelse er, hvilket krav, der skal stilles til de bygningssagkyndige, der skal udarbejde tilstandsrapporterne. Det skal afklares, hvilke uddannelsesmæssige krav, der skal der stilles, og om der skal etableres en ordning om beskikkelse af bygningssagkyndige ligesom i Danmark. I den forbindelse skal det bemærkes, at en bygningssagkyndig vil være ansvarlig for, hvis tilstandsrapporten indeholder fejl og mangler, og dermed kan den bygningssagkyndige være nødsaget til at tegne en ansvarsforsikring. For at forsikringsselskaberne vil acceptere, at tegne en særlig ansvarsforsikring for den bygningssagkyndige, må det formodes, at forsikringsselskabet vil stille visse krav til den bygningssagkyndige.

Såfremt der indføres et lovpligtigt krav om udarbejdelse af tilstandsrapporter ved handel med fast ejendom, finder udvalget det af afgørende betydning for ordningen, at den bygningssagkyndig er uafhængig af sælger. I denne sammenhæng bør man dog være opmærksom på, at ikke alle byer vil kunne have en uafhængig bygningssagkyndig, og såfremt en bygningssagkyndig skal hentes fra en anden by må rejseudgifter og ophold for den bygningssagkyndige forventes, at blive lagt oven i prisen for tilstandsrapporten. Undersøgelsen bør derfor også klarlægge, hvor stor en efterspørgsel, der vil være på bygningssagkyndig, og om der er en realistisk mulighed for, at behovet herfor kan dækkes. Endvidere bør undersøgelsen afklare, i hvilket omfang udgifterne ved udarbejdelse af en tilstandsrapport forventes at stå i rimeligt forhold til salgsprisen.

Regulering af handel med fast ejendom har af flere omgange i de seneste 5 år været genstand for drøftelser i Inatsisartut. I 2007 behandlede Inatsisartut FM2007/126 – ”Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Landstyret pålægges at udfærdige regler om tilvejebringelse af tilstandsrapporter ved handel med enfamiliehuse, dobbelthuse samt rækkehuse med vertikal skel.” Forslaget blev forkastet, men det daværende Landstyre tilkendegav i svarnotat til 2. behandlingen, at det agtede ”..at lade forslagens hensigter indgå i de videre overvejelser om en eventuel lovgivning for handel med fast ejendom.”

I 2010 vedtog Inatsisartut FM2010/35 Forslag til Inatsisartutbeslutning om, der i Grønland tilvejebringes en lovgivning og et gennemskueligt regelsæt, der specifikt regulerer handlen med fast ejendom.

Naalakkersuisut fremførte i sit svarnotat til 1. behandlingen, at lovgivningen tidligst ville kunne fremlægges i 2011. Forslagsstiller fremførte i sit beslutningsforslag følgende: ”Den fremtidige lovgivning bør fastsætte betingelserne for handel med bygninger, ejerboliger, andelsboliger mv. og der bør være bestemmelser om formidling og rådgivning ved køb/salg, om erstatningsansvar, ejerskifteforsikring osv”

Udvalget finder med henvisning til det fremførte af forslagsstiller, at det er yderst relevant, at de foreløbige resultater ved arbejdet med regulering af handlen med fast ejendom jf. FM10/35, bør medtages i Naalakkersuisuts undersøgelse i forbindelse med nærværende forslag.

Udvalget har i sine spørgsmål til Naalakkersuisut i øvrigt anmodet om status på arbejdet samt om en redegørelse af, i hvilket omfang man har orienteret udvalgene i Inatsisartut om dette arbejde. Udvalget kan på baggrund af besvarelsen fra Naalakkersuisoq konstatere, at arbejdet med regulering af fast ejendom jf. FM10/35 er blevet forsinket. Udvalget finder det meget beklageligt, at der er sket denne forsinkelse i arbejdet samt, at udvalget ikke har fået orientering om arbejdets forsinkelse.

Udvalget har noteret sig, at opgaven nu udføres uden yderligere forsinkelser. Udvalget ønsker løbende orientering om status på arbejdet.

I forbindelse med nærværende forslag skal udvalgets bemærke, at det ser frem til resultatet af undersøgelsen, og udvalget ønsker løbende orientering om arbejdets fremdrift. Desuden skal udvalget opfordre til, at såfremt Naalakkersuisuts undersøgelse munder ud i, at Naalakkersuisut finder det hensigtsmæssigt at udarbejde lovgivning om tilstandsrapporter og/eller energimærkning, bedes Naalakkersuisut fremlægge et konkret forslag herom til Inatsisartut.

Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Det er udvalgets vurdering, at forslaget vil indebære økonomiske og administrative ressourcer for det offentlig som formentlig vil kunne tages indenfor egen ramme evt. ved nedprioritering af andre opgaver. Udvalget har endvidere noteret sig, de administrative og økonomiske konsekvenser, som forslagsstiller nævner, at forslaget vil indebære, hvis der indføres et lovpligtigt krav om tilstandsrapporter. Udvalget vil ikke kommentere nærmere på, hvad et konkret lovforslag vil indebære, det er udvalget forventning, at undersøgelsen også vil inddrage dette aspekt.

Udvalgets indstillinger

Et **enigt** udvalg indstiller beslutningsforslaget til vedtagelse.

Med disse bemærkninger og med den i betænkningen anførte forståelse skal udvalget overgive forslaget til 2. behandling.

Naaja Nathanielsen,
Formand

Kim Kielsen

Justus Hansen

Malik Berthelsen

Storm Ludvigsen

Anders Olsen

Knud Fleischer

Anlægs- og Miljøudvalg
Att. Naaja Nathanielsen

BILAG 1

Spørgsmål i forbindelse med Anlægs- og Miljøudvalgets behandling af FM2012/66

21. maj 2012
Sagsnr. 2012-066322
Dok. Nr. 913439

I forbindelse med Anlægs- og Miljøudvalgets behandling af FM12/66, skal udvalget anmode Naalakkersuisoq om at besvare følgende spørgsmål:

Postboks 909
3900 Nuuk

Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 54 10

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Boliger, Infrastruktur og Trafik)

E-mail: iaan@nanoq.gl
www.nanoq.gl

Spørgsmål 1:

Naalakkersuisut bedes redegøre for, om købers retstilling kan blive forringet i forhold til den nuværende retsstilling, hvis der indføres et lovpligtigt krav om udfærdigelse af tilstandsrapport ved handel med fast ejendom samt lovpligtigt krav om energimærkning. Ved redegørelsen bedes Naalakkersuisut ligeledes forholde sig til købers retstilling, hvis køber fravælger udfærdigelsen af en tilstandsrapport. Endvidere bedes Naalakkersuisut forholde sig til købers retstilling, i tilfælde af, at forsikringsbranchen medvirker til en ordning om ejerskifteforsikring og i tilfælde af, at forsikringsbranchen ikke vil medvirke til en ordning om ejerskifteforsikring. Naalakkersuisut bedes i den forbindelse fremkomme med bemærkninger om, i hvilket omfang forsikringsbranchen forventes at ville indgå i en ordning om ejerskifteforsikring.

Nu går forslaget jo ud på "[...] at iværksætte en undersøgelse af fordele og ulemper ved at indføre et lovpligtigt krav om, der skal udfærdiges en tilstandsrapport ved handlen med fast ejendom samt et lovpligtigt krav om energimærkning af ejendomme". Det er således for tidligt at udtale sig om købers (og sælgers) retsstilling ved en eventuel iværksættelse af den omhandlede lovgivning, da undersøgelsen netop må formodes at skulle afdække disse og en lang række andre spørgsmål.

Nogle af de øvrige spørgsmål, der blandt andet skal søges besvaret, er af teknisk og økonomisk karakter, da der nødvendigvis må stilles krav til de personer og/ eller virksomheder, som i givet fald skal udarbejde tilstandsrapporter og energimærkninger. Har omfanget af handel med huse og lejligheder et sådant omfang, at der ved brugerbetaling kan skabes et forsvarligt grundlag til finansiering af det nødvendige kontrolorgan? Hvilke muligheder er der for en eventuel tilslutning til den danske huseftersynsordning, og er det overhovedet en realistisk mulighed?

Ligeledes skal det også undersøges, hvorledes forsikringsbranchen stiller sig overfor spørgsmålet om en eventuel ejerskifteforsikring.

Herudover skal det særligt bemærkes, at der er en afgrundsdyb forskel på handel med fast ejendom i almindelighed og handel med ejerlejligheder til beboelse i særdeleshed.

En sælger af ejerlejlighed i Danmark, har mulighed for at undgå sit 10-årige ansvar, jævnfør Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom. Sælgeren af en ejerlejlighed kan altså benytte sig af reglerne om ansvarsfritagelse som var det eksempelvis et enfamiliehus, der skulle sælges.

Sælger skal fremlægge tilstands- og elinstallationsrapport for alle bygninger, der er omfattet af handlen, for at forsikringsselskaberne kan tilbyde ejerskifteforsikring - efter huseftersynsordningen - på ejerlejligheder i etagebebyggelse. Der kræves altså både tilstands- og elinstallationsrapport for ejerlejligheden og for det tilhørende fællesareal. Det er sælger der afgør, om der skal udarbejdes tilstandsrapport og tilbydes ejerskifteforsikring i handlen.

Det lave volumen af kvalificerede handler (dvs. indenfor en evt. ejerskifteordning) på Grønland vil gøre det meget svært at få udviklet et velfungerende forsikringskoncept. Forretningsvolumenet er ganske enkelt for beskedent.

Omkostninger til taksation og sagsbehandling af skader anmeldt på ejerskifteforsikringer er ganske voldsomme - og kræver en lokal tilstedeværelse. Al erfaring viser, det ikke engang for små skader kan klares fra "et skrivebord".

De få privatforsikringsselskaber, der opererer i Grønland, er selskaber, der har fravalgt ejerskifteforsikring efter voldsomme, mangeårige tab på tilsvarende i Danmark.

Med hensyn til en eventuel lovpligtig energimærkning ved salg af en bygning eller en ejerlejlighed kan følgende umiddelbart oplyses om den danske ordning:

Kun certificerede firmaer må foretage energimærkning. Certificeringen indebærer, at virksomhederne skal implementere et kvalitetsledelsessystem, udarbejde kvalitetshåndbøger, gennemføre årlige stikprøvekontroller og bistå ved auditbesøg foretaget af særlige akkrediterede virksomheder.

Energimærkningen udarbejdes af en særligt uddannet energikonsulent ansat ved et certificeret energimærkningsfirma. En energikonsulent er godkendt af Energistyrelsen til at gennemføre energimærkningen, og Energistyrelsen udfører stikprøvekontrol af energikonsulentens virke.

Det bør undersøges, om udgifterne til etablering og drift af de nødvendige organer her i landet til kontrol af energikonsulenternes virke samt behandling af klager står mål med den opnåede effekt på energiforbruget.

Spørgsmål 2:

På forårssamlingen 2010 vedtog Inatsisartut følgende forslag: FM2010/35- "Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at der i Grønland tilvejebringes en lovgivning og et gennemskueligt regelsæt, der specifikt regulerer handlen med fast ejendom."

Udvalget ønsker status på arbejdet med forslaget samt en redegørelse for, hvordan Inatsisartuts udvalg er blevet inddraget i arbejdsprocessen. Der skal i den forbindelse erindres om, Naalakkersuisut i sit svarnotat til forslaget tilkendegav, at der i forbindelse med forslaget skulle være tæt dialog med relevante udvalg i Inatsisartut samt, at Erhvervsudvalget i sin betænkning anmodede om løbende orientering med arbejdet.

Naalakkersuisut har noteret at et flertal i betænkning FM 2010 ikke ønsker en lovgivning om maksimalpriser på fast ejendom men at prissættelsen skal overlades til markedet. Derimod ønsker man regler der øger forbrugernes sikkerhed ved handlen med fast ejendom og herunder regler om bygningens tilstand modsvarer handelsprisen.

Denne overgang fra det oprindelige forslags ønske om regler til at reducere ejendomspriserne til betænkningen anbefaling at det gennem lovgivningen sikres: "at de handlede ejendommers tilstand bliver kendt af køber og sælger.", har indebåret at der har været en uklarhed om opgaven skulle behandles af Departementet for Boliger eller i Departementet for Erhverv. Naalakkersuisut beklager denne forsinkelse men vil sikre, at opgaven nu videreføres uden yderligere forsinkelser.

Naalakkersuisut har i sin redegørelse vedrørende opfølgning på skatte- og velfærdskommissionens betænkning peget på, at det er væsentlig at se på ejerboligmarkedet i sin helhed. Det fremgår af Redegørelsen om opfølgning på Skatte- og Velfærdskommissionens betænkning fra september 2011. "På ejerboligområdet (inkl. andelsboliger) er det helt centralt at få afskaffet det offentlige rente- og afdragsfrie lån. De nuværende låneordninger udspringer af et ønske om at gøre de mere velstående interesserede i at boligforsyne sig selv. Men da huslejerne i lejeboligerne var (er) meget lav, var det nødvendigt at sænke omkostningerne til ejerboliger ved at tilbyde meget gunstige lånemuligheder, hvis det skulle være attraktivt at eje sin egen bolig"

Naalakkersuisut anbefalinger til regulering af handel med fast ejendom vil blive udmøntet sammen med og i forlængelse af øvrige boligpolitiske tiltag i forbindelse med Skatte- og Velfærdskommissionens betænkning.

Spørgsmål 3:

Af svarnotat til FM2012/66 fremgår det "at Naalakkersuisut for tiden ikke har planer om udarbejdelse af lovgivning, der regulerer erhvervsmæssig handel med fast ejendom. " Naalakkersuisut bedes redegøre for, hvad der i den sammenhæng menes med "erhvervsmæssig handel med fast ejendom" og hvorledes denne tilkendegivelse stemmer overens med vedtagelsen af FM2010/35?

Ved "erhvervsmæssig handel med fast ejendom" menes der den formidling af køb og salg af bygninger eller lejligheder, som udøves af ejendomsmæglere eller advokater på et erhvervsmæssigt grundlag. Erhvervsmæssig handel med fast ejendom omfatter eksempelvis ikke aftale mellem to private personer om handel af hus eller lejlighed, når hverken køber eller sælger har handel med fast ejendom som erhverv.

Det er Naalakkersuisuts vurdering at en modernisering af den gældende erhvervslovgivning i Grønland er en u hensigtsmæssig ramme til regulering af handel med fast ejendom. Dette bør i givet fald foregå i en særskilt lovsammenhæng. Der ses ingen uoverensstemmelse med vedtagelsen af FM2010/35.

Med venlig hilsen

Jens B. Frederiksen

/

Ove Karl Berthelsen